

Abstract

Tato disertační práce popisuje *Zhenskii Dekameron* od Lulie Voznesenskaie jako legitimitu autorského písemnictví žen. Voznesenskaia tohoto cíle dosáhla vytvořením společného narativního aktu, vycházejícího z přirozené tvůrčí síly žen. Tato studie poukazuje na spojitost mezi mateřstvím a autorským působením tím, že se zabývá vlivem hnutí Mariia na autorkin ideologický postoj a tedy i vytvořením *Zhenskii Dekameron*. Vazba mezi mateřstvím a tvůrčím procesem je posilována volbou porodního oddělení jako narativního prostoru, dokumenty z archivního fondu spisovatelky a identifikací mateřství a tvůrčího procesu v almanachu Mariia. Tato interpretace se liší od tvrzení autorky o knize, kterou představuje jako pouhou odstrašující aplikaci sovětské emancipační politiky ve západních zemích a jako kus satiry. Autorka, za zjevného sociálního komentáře, "skrývá" oslavu ženského práva k písemnému projevu, které bylo často odepíráno jak režimem, tak "okrajový" rolí, kterou byla ženám v sovětské oficiální literatuře a samizdatových literárních kruzích přidělena. Tato studie se proto také zabývá způsobem, jakým autorka zmírňuje svůj ideologický postoj tím, jak se vyjadřuje o své rovnosti jako spisovatelce ve veřejných prohlášeních, a přítomností textových variant v edici *Zhenskii Dekameron*.